

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2078

4 pagini — 20 bani

Vineri 6 ianuarie 1956

Să îmbunătățim munca politică în rîndurile tinerelor fete

IN RAPORTUL de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al P.M.R. se arată: „Organizațiile de partid trebuie să aibă permanent în vedere faptul că femeile reprezintă mai mult de jumătate din populația țării, că ele posedă o nesecată energie și joacă un rol mare în viața obștească, economică și culturală”.

În țara noastră numeroase femei și fete muncesc cu entuziasm și pricepere în uzine, fabrici, pe șantiere, în gospodăriile agricole colective, în spitale și instituții științifice, dovadă inițiativă, pricepere și spirit gospodăresc.

Și în organizația noastră, acolo unde organele și organizațiile U.T.M. se preocupă de atragerea fetelor la viața politică, le promovează cu curaj în munci de răspundere în organele de conducere U.T.M., le pregătesc cu grijă pentru munci în aparatul de stat, fetele reprezintă o mare forță.

În regiunea Constanța, de pildă, un număr însemnat de fete sînt frunțase în producție, iar peste 100 deputate utemiste ajută sfaturilor populare la lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului. Numai în raionul Fetești peste 430 de fete sînt purtătoare ale instituției G.M.A., iar pe întreaga regiune peste 2.300 de fete sînt antrenate în diferite formații artistice. În raionul Botoșani, regiunea Suceava, peste 360 de fete sînt frunțase în producție. Majoritatea sînt de la uzinele textile „Moldova”, fabrica de confecții „Republica”, fabrica „Pionierul”.

Cu toate că pe linia atragerii fetelor într-o viață activă politică și socială au fost obținute unele succese de către organizațiile noastre, totuși mai sînt încă frecvente cazurile de subapreciere a muncii în rîndurile fetelor. Așa cum s-a arătat în dezbaterile de la cel de al II-lea Congres al partidului și în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor se manifestă o preocupare cu totul insuficientă față de problemele specifice ale muncii în rîndurile tinerelor fete și se promovează cu destulă timiditate fetele în posturile de conducere.

Într-adevăr sînt organizații raionale și chiar regionale în care procentul fetelor în U.T.M. este încă mic față de posibilități. Astfel în regiunea Craiova doar 25% din numărul total al utemistilor sînt fete, iar în organizația raională U.T.M. Barău procentul lor este doar de 5%. Mai sînt organizații de bază și îndeosebi la sate, unde nu există nici o utemistă, așa cum este cazul în organizația de bază din comuna Rășnă, regiunea Craiova, sau în organizația de bază din satul Nicolae Bălcescu, raionul Lipova. În unele organizații de bază, unde marea majoritate a membrilor o formează fetele, de pildă în țesătorii, filaturii etc., comitetele regionale, raionale și orașenești U.T.M., datorită proastei înțelegeri a muncii politico-educative în rîndurile fetelor, n-au orientat organizațiile respective să aleagă în organele de conducere un număr corespunzător de fete. Așa stau lucrurile la „Țesătura”-Jassi, la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”-București, unde organizații mari de secții formate în întregime numai din fete, au ca secretari băieți!

Multe organe și activiști ai organizației noastre, ignorînd faptul că munca în rîndurile fetelor face parte integrantă din munca educativă pe care o

desfășoară organizația noastră în rîndurile tineretului, căutînd metode „speciale” de muncă cu fetele și negăsindu-le, neglijează aproape complet această problemă.

Pentru atragerea fetelor în munca organizației noastre, pentru lichidarea rămînelor în urmă a unor dintre acestea, organele și organizațiile U.T.M. trebuie să lupte pentru traducerea în viață a importanțelor hotărîri de partid care se referă la îmbunătățirea muncii U.T.M. în rîndurile fetelor.

Principiul de bază al educației comuniste este educația prin muncă. Aplicînd în viață acest principiu, organele și organizațiile U.T.M. trebuie să îndrume fetele să se îndrepte spre cele mai diferite meserii, iar pe cele care sînt în producție să le ajute să dobîndească o înaltă calificare, să devină frunțase în producție și prin aceasta să spulbere prejudecata existentă încă la unele elemente înapoiate, care socotesc în mod nejust că fetele n-ar putea să ajungă muncitori specialiști în cele mai diferite ramuri de activitate. Paralel cu aceasta, fetele trebuie îndrumate să-și însușească bogățiile culturale, să facă sport, să-și însușească noțiuni pedagogice, adică să se pregătească multilateral pentru viață.

Deosebit de acut se pune problema muncii în rîndul fetelor la sate. Datorită slabei muncii politice desfășurate de către organizațiile U.T.M. de la sate în rîndurile fetelor și a tinerelor căsătorite, un număr mare de fete nu-și aduc contribuția lor prețioasă la dezvoltarea satelor noastre, la creșterea producției agricole, la viața culturală. Și cite nu se pot face. Fetele pot fi îndrumate să urmeze cursurile agrozootehnice și multe se vor pasiona cînd vor afla atîtea lucruri interesante în legătură cu cultivarea pămîntului, cu creșterea animalelor. Fetele pot fi ridicate cu încredere în munci de brigadiere în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile agricole de stat. Hărnicia lor, pasiunea cu care vor munci dacă vor fi ajutate, se vor face simțite în munca brigăzilor. Nu există domeniu de activitate în care tinerele noastre țărânci să nu-și poată aduce contribuția lor. Mare aport pot aduce fetele în viața culturală a satelor.

Există încă unii activiști care se vîlcăresc că fetele nu vir la organizație să se intereseze de problemele politice. Se dau pentru aceasta explicații lipsite de seriozitate cum că fetele „nu sînt capabile” să se intereseze de astfel de probleme și apoi „sînt lăse de mamă”. Cauza este însă alta, mult mai adîncă și în același timp mai simplă: fetele nu vin în aceste organizații unde se duce o activitate searbădă, neinteresantă. Multe metode stau la îndemîna organizațiilor noastre. Acestea nu se referă numai la atragerea fetelor în rîndurile organizației, ci în general la ridicarea nivelului muncii U.T.M., la îmbogățirea conținutului vieții de organizație. În organizațiile de bază unde se țin șezători frumoase în care se discută probleme variate, se fac recenzii, se cîntă, unde se desfășoară o activitate culturală și sportivă bogată, fetele activează cu dragoste și entuziasm. De asemenea, în organizațiile de bază unde utemistii luptă împotriva atitudinilor înapoiate față de fete, fetele participă la viața de organizație. Iată de pildă în organizația de bază Tomnatec

(Continuare în pag. 3-a)

Sarcina prevăzută în Directivele de sporire în cel de-al doilea plan cincinal a producției industriei construcției de mașini și de prelucrare a metalelor, îl privește și pe tînărul Nicolae Condruc de la secția uzinală cu șpan a uzinelor de tractoare din Orașul Ștan. În primele zile ale noului cincinal, muncind cu un deosebit elan el a reușit să realizeze zilnic cite două norme și jumătate.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

VOM TRADUCE ÎN VIAȚĂ DOCUMENTELE CONGRESULUI!

Tehnică nouă

„În industria construcțiilor de mașini se vor extinde metode moderne de turnare și matrițare.” Cuvintele acestea pe care le-am citit în Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956-1960, ne fac pe noi, tinerii muncitori din secția forjă a uzinei „23 August” din Capitală să ne gîndim la ceea ce avem de făcut în viitor, la răspunderile sporite pe care ni le pune în față cel de-al II-lea plan cincinal.

Va trebui să devenim muncitori cu o calificare profesională mult mai ridicată, la nivelul noulor metode tehnologice înaintate ce se vor introduce în secția noastră pe scară mereu mai largă în scopul sporirii numărului și calității pieselor lucrate de noi.

Se cuvine ca acum la începutul noului cincinal, să ne gîndim la ce va trebui să facem pentru a folosi în întregime forțele noastre de muncă în scopul realizării noulor sarcini. Va trebui să luptăm pentru însușirea tuturor procedurilor noi de forjare și de matrițare. Pentru aceasta va fi necesar să dăm o atenție mai mare cursurilor de minim tehnic ce vor lua ființă.

Nu există tînăr forjor în secția noastră care să nu dozească din toată inima ca la sfîrșitul celui de-al II-lea plan cincinal să simtă înmîndă de a fi înclinat toate forțele sale luptei și muncii pentru înflorirea patriei.

TRAIAN BADULESCU
secretar al organizației de bază U.T.M., secția forjă mare
Uzinele „23 August”-București

Fiecare tînăr — un militant pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului

Documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. dezvăluie în fața noastră tabloul măreț al înfăptuirii realizate prin cîrtăria reală a tinerilor muncitori în activitatea politică. Nu am reușit încă pînă în prezent să atragem pe toți utemistii la rezolvarea tuturor problemelor care stau în fața organizației noastre. Aceasta din cauza unei slabe preocupări manifestate de noi în acest domeniu, deși avem foarte mulți utemisti capabili să contribuie la un avînt general al muncii tinerilor din fabrică. Voi lua de pildă pe utemistul Traian Vișan pe care nu numai că nu l-am antrenat în muncă, dar nici măcar nu s-a fînit cont de propunerile pe care le-a făcut organizației de secție din care face parte. Așa de exemplu a fost un timp cînd secția de preparaj pregătea în mod defectuos canetele pentru sala 10 țesătorie. Defecțiunea consta în faptul că terminația cunetei a fost făcută în sens

În 1956: 5000 kg. lapte peste plan

Peste puțin timp se împlinesc 5 ani de cînd lucrez la secția zootehnică din Tulova a gospodăriei de stat Ghidigeni — la început în sectorul de porcine, apoi ca mulgător de vaci. De multe ori îmi amintesc ce neîndemnativ eram în primele săptămîni. Munca aceasta însă mi-a plăcut. De aceea mi-am însușit o serie de metode de la mulgătorii mai vechi, de la zootehnicul secției și din cărțile citite. Anul 1955 mi-a adus titlul de cel mai bun mulgător al gospodăriei.

Am pășit în primul an al celui de-al doilea cincinal. Planul de lapte al lotului de vaci pe care le îngrijesc este desigur mai mare decît în anul 1955. Eu nu mi-l fac însă griji. În timpul iernii, producția de lapte nu va scădea, deoarece gospodăria s-a îngrijit de aprovizionarea cu furaje. Avem depozitate peste 75 tone porumb siloz, 30 vagoane siccă furajeră și peste 30 vagoane borhot de siccă. Cu aceste condiții asigurate sînt sigur că voi obține și în anul 1956 rezultate de seamă.

Rămîne doar ca eu să muncesc cu mai multă atenție și să folosesc cele mai moderne metode. Și acest lucru îl voi face. Titlul de cel mai bun mulgător pe gospodărie nu vreau să-l pierd și deci voi lupta pentru acest lucru. Cu tot planul sporit, voi obține și în anul 1956 cu cel puțin 5.000 kg. lapte peste plan. Acesta este angajamentul meu de acum, pe care mă voi strădui să-l îndeplinesc și chiar să-l depășesc.

ION I. CIUBOTARU
mulgător, G.A.S. Ghidigeni, regiunea Birlad

invers ceea ce obligă pe țesătorii să-și piardă mult timp cu desăfurarea a sute de metri de ață, ducînd în același timp și la risipă de material. Utemistul despre care am vorbit a criticat atitudinea pasivă a biroului organizației de secție care nu a luat măsuri de lichidare a acestui neajuns. El a propus în același timp un schimb de experiență între brigada de tineret de la preparaj cu aceea de la sala nr. 10 pe care o alimentează. Schimbul acesta de experiență avea ca scop cunoașterea muncii din procesul muncii și lichidarea lor. Dar iată că atît critica cit și propunerile tot, Vișan nu au fost luate în seamă.

În general trebuie spus că una din lipsurile noastre constă în aceea că încă nu am reușit să muncim astfel ca fiecare utemist din cadrul organizației de bază să aibă cite o sarcină concretă. Din această cauză masa membrilor U.T.M. nu este antrenată în totalitatea ei la rezolvarea multelor probleme care stau în fața organizației noastre.

În urma studiilor documentelor Congresului ne-am propus să lichidăm cit mai grabnic acest neajuns din activitatea noastră. Pentru aceasta fiecare membru al comitetului și al birourilor organizațiilor de secție a fost repartizat să participe la ședințele de produc-

ție pe grupe sindicale pentru a putea cunoaște mai bine activitatea fiecărui utemist tînăr. Totodată vom duce o muncă mai concretă de antrenare a tinerilor în întrecerea socialistă și, cunoscînd angajamentele luate de fiecare tînăr în parte în cadrul întrecerii, vom putea urmări mai îndeaproape îndeplinirea acestor angajamente. Ne-am propus de asemenea să organizăm întâlniri între tinerii muncitori și inginerii utemisti în care să se discute posibilitățile mării turătorilor la război, sau despre mijloacele care trebuie folosite pentru creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor și așa mai departe.

Pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere pe care ni le-a încredințat partidul, noi am luat așadar măsuri pentru a trece la o îndrumare mai concretă a birourilor organizațiilor de secție și a fiecărui utemist în parte. Sîntem conștienți că pe această cale, muncind cu perseverență, vom reuși să traducem în viață sarcina de o importanță deosebită: activizarea tuturor membrilor organizației noastre de bază la îndeplinirea hotărîrilor partidului.

ELENA DINCA
secretară a organizației de bază U.T.M. de la Industria hameacului B. București

Vești din țara constructorilor comunismului

Școala experienței înaintate

La vestita uzină Uralmaș a fost organizată, din inițiativa comsomoliștilor, o importantă acțiune menită să ajute tinerii muncitori la ridicarea cunoștințelor lor profesionale, la însușirea tehnicii înaintate. Această trecere în revistă a ridicării nivelului tehnico-profesional al tinerilor se va încheia în luna aprilie a acestui an.

Una din cele mai populare forme de învățămînt tehnic din uzină este școala la mașină. În timpul desfășurării acțiunii inițiate de comsomoliști, cel puțin 1.200 tineri vor urma 500 asemenea școli.

La însușirea metodelor înaintate de muncă contribuie și vizitele în alte întreprinderi pentru schimb de experiență.

Comitetul de Comsol al uzinei acordă o mare atenție propagandei tehnice. Tineretului participă cu deosebit interes la lecții ca cele cu tema „Realizările științei sovietice și străine în domeniul construcției de mașini”, „Despre planurile de perspectivă ale Uralmașului în legătură cu crearea unor noi mașini” etc. Multe lecții sînt urmate de prezentarea unor filme tehnice.

Acțiunea pornită de comsomoliștii de la Uralmaș dă rezultate frumoase: numeroși tineri și-au ridicat considerabil calificarea în ultimul timp. Comitetul orașenesc de Comsol Sverdlovsk și comitetul regional au aprobat această inițiativă și sprijină extinderea ei în alte întreprinderi.

Prieteni din îndepărtata Indie

O sinceră prietenie îi leagă pe tinerii sovietici de tinerii din multe țări ale lumii. Iată un fapt care ne vorbește despre relațiile prietenești dintre tinerii sovietici și indienii.

Prin anul 1953, pe adresa Universității de stat din Gorki a sosit o scrisoare de la tinerii din India care propuneau studenților universității să poarte corespondență. Răspunsul nu a tîrziat mult. Artur Kogan, student la Facultatea de istorie și filologie i-a scris studenței Manorama Doși, de la Școala economică din orașul Politan, statul Saurashtra.

În scrisorile sale, Artur i-a vorbit Manoramel despre frumusețile bătrînelui oraș de pe Volga, i-a trimis fotografiile ale oamenilor de seamă care au trăit în acest oraș — Gorki, Sverdlov, Cikalov. Tînărul tîrziu i-a povestit de asemenea lui Artur despre înălțimea și viața de azi a orașului său natal. Scrisorile au trezit interesul lui Kirtikumar, fratele Manoramei Doși, student la universitatea din Bombay. Altfel că Artur scrie o lucrare despre lupta poporului indian împotriva pătrunderii imperialismului american în India, Kirtikumar i-a trimis cîteva broșuri care i-au fost de mare folos lui Artur în alcătuirea lucrării.

Participați la Spartachiada de iarnă a tineretului!

Tineri și tinere
PARTICIPATI CU TOȚII LA

SPARTACHIADA DE IARNA

SCHI - SĂN - TENIS DE MASA
PATINAJ - TRINTA - SĂNIUȚE - GIMNASTICĂ

ETAPELE:

PE COLECTIVE	15 XII 1955 - 12 II 1956
RAIONALE ȘI REGIONALE	13 II 1956 - 11 III 1956
FINALE	12 III 1956 - 31 III 1956

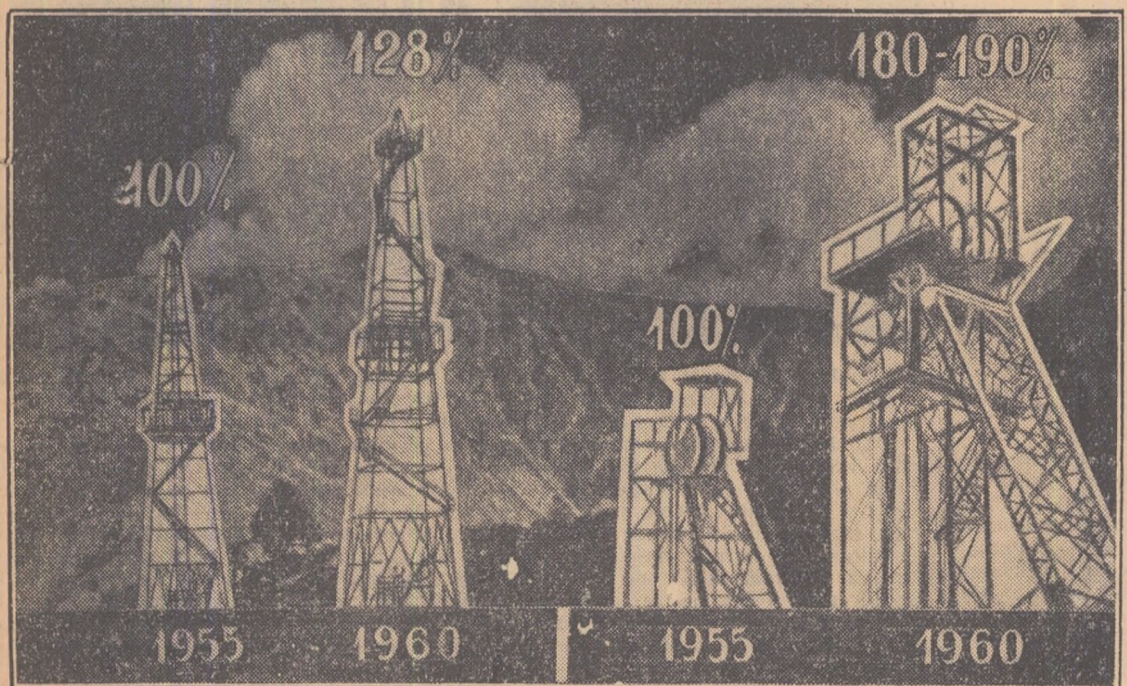
Ningă. Copiii, tinerii, se bucură. Mai trebuie oare explicații? Nu, fiecare dintre noi, tinerii, primește cu un zîmbet mișterea umedă a fulgului de zăpadă topit pe fața noastră.

Cel mai mult se bucură sportivii. Vor putea să participe la probele care ce zăpadă din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. În regiunile din nordul țării, unde zăpada și-a așternut încă mai de mult mantia alburie, săniuțele au început să zboare. Patinatorii se întrec pe oglinda lucioasă a gheții. Schiorii se străduiesc să învingă distanțele în minute cit mai puține.

În multe regiuni ale țării, cum ar fi de pildă, Pitești, Bacău, Regiunea Autonomă Maghiară, întrecerile sînt în plină desfășurare. Așa de pildă, la întrecerile organizate de colectivul sportiv „Recolta” din Corbeni, regiunea Pitești, au participat 110 tineri la șah, 18 tineri la gimnastică, 31 de tineri la trîntă. În regiunea Hunedoara, la primele întreceri organizate în 60 de colective sportive au și participat peste 1400 de tineri și tinere.

Tineri, pregătiți-vă, înscrieți-vă și participați la Spartachiada de iarnă a tineretului. În felul acesta vă întăriți sănătatea, participați la o întrecere pasionantă, tinerească!

ÎN ANII CELUI DE AL DOILEA CINCINAL

Potrivit Directivei Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la cel de-al doilea plan cincinal, producția de țîței va crește în 1960 cu 28 la sută față de 1955, iar cea de cărbune brut cu 80-90 la sută.

Insemnări După 31 de ani...

Căminul cultural se află chiar în mijlocul satului. Cum vîi de la gară, înțîneste o căldură cu multe încăperi, trainic zidită, cu scări din stejar, îngrîtate de ani, cu geamuri mari. Seara, pînă țîrziu, în cîteva încăperi ard lumini.

Amurg.
Pe scări se aud pașii mărunți, repezi. Cine sînt?
— Ioana! A venit Ioana lu' Domocoș. Repetiția poate începe.
Fetișcana aceasta de numai 18 ani, cu păr bălăi și ochi albaștri, nălăuță și subțire nu este de nouă ani la cor, așa cum este Nicolae Gătan. Totuși ea are acasă 3 diplome, cucerite la felurile concursuri.
Nu-i om în sat căruia să nu-i trezească triste aduceri aminte atunci cînd Ioana cîntă doinele de demult în care este adunată jalea și tristețea de veacuri a poporului asuprit.

Murăș eu te-aș întreba
De mai am bine ori ba.
De n-am bine, numai rău
Să mă las la fundul tău.

Poate verde foi de țîc
Adu-mi calul să mă duc.
Să mă duc de pe-așt loc
Că nu-i locul cu noroc.

În adevăr, mulți oameni se duceau. Nu cu calul. Iarna își luau vitele și plecau în munți, la iernat. În restul anului — strîșii de popoare stăpînirii — robau la pămînt. În țîvezi. Cu toată apăsarea exploatareii, ei urbeau nespun cîntecule, cîntecule lor, prin care-și vărsau amarul, se îmbărbătau, trăiau. Prețutîndu-i, cîntecule acestea erau cu ei. Le cîntau uneori încet, cu voce îmbășită ca un șuvoi gata să trîmpă. Altfel, mai ales iarna, le cîntau cu voce tare, cuprinși de patimă, de răsunau munții și văile.

Și într-o toamnă, cu 31 de ani în urmă, aici la Prundul Birgăului, sub conducerea lui Traian Dumbrava s-a înțîmbeat un cor. Cîte persoane avea corul pe-atunci nu putem ști. Traian Dumbrava nu mai este în sat. Nici oamenii de pe atunci nu mai sînt la cor; unii au îmbătrînit, alții s-au risipit prin lume. Astăzi, însă, prin grija partidului nostru, tradiția cîntăreților populari de prin aceste meleaguri se păstrează, se dezvoltă.

Corul numără acum vreo 60 de persoane. Tineri și vîrstnici, țărâni și muncitori de la fabrica de hîrtie „Bernath Andrei” se adună aici în fiecare seară și cîntă viața cea nouă care este: Ca o floare din grădina / Ce-are apă la tulpînă, / după cum cîntă adesea Ioana lu' Domocoș. Cîci fata are în repertoriu și melodii noi, creații izvorite din bucuria de a trăi în anii puterii populare. În cîntecule lor oamenii aceștia care au în sat școală și cămin cultural, bibliotecă și cinematograful, oamenii aceștia care nu mai sînt nevoiți să plece iarna în munți, nici să robotească pentru huzurul altora în pămînt și țîvezi slăvesc partidul, care a apărut în viața lor cu un soare puternic și cald.

A visat oare Traian Dumbrava, că peste 30 și ceea de ani corul înțîmbeat de el va cînta în Bistrița și la Cluj, că oamenii au să-l asculte la radio? Greu de presupus. Au fost în schimb alți oameni, care au visat acest lucru și au luptat pentru împlinirea visului. Aceștia au fost comuniștii. Spre lauda lor cîntă acum Ioana, cea mai tînără și totodată cea mai vestită cîntăreață a satului.

C. SLAVIC

Sint crestele cu coifuri de argintării pe frunte și se căznesc s-ajungă azurul înghețat.

Cu caldă-ți respiraie și cu privirea mingii spinările de țancuri din piscul greu și dur și beat de înălțime, te caferi sus, pe frînghii, stînd între-abise negre și abstrăuși azur.

Fără de munți, privirea, ucisă de cimpie, s-ar stinge iar să știe suțul temerar. Munții ne dau privirii suprema mărție de a scruta-nălțimea de stînci și timpii mari.

Cînd mă ridic pe clinuri și-mi pronesc bocancul în stînci străfulgerate-n granit sau micășit, chiar timpul își ridică, a biruință, flancul, și-s alpinist spre piscul din evul comunist.

Și cită mărție Intruchipează firea cînd lei măsură munții oriunde și oricînd, cînd îți ridici prin vremuri, cutezător, privirea, tu ce-al privit, odată, în jos, doar spre pămînt.

Nicolae Labiș

ALBATROSUL UCIS

Cînd dinspre pomii spre mare se răscuce vîntul și-n calfeaua umbrei nisipului amorea L-a scos un val afară cu grîlă aezindu-l Pe-un cîmîtir de scoici ce strălucea.

La marginea vieții clocoțitoare-a mării Stă nefirese de feapăn, trufaș, însă răpus. Privește încă parcă talazurile zării Cu gîtul gales îndoit în sus.

Murdare și sârate-s aripile-l deschise, Furtuna ce-l izbise îl cîntă-un surd prohod. Lucesc multicolore în jur-i scoici ucise Al căror miez căldurile îl rod.

De valuri aruncate pe lărmul cui și țare Murlă fără luptă scîlbind acum bogat. Te tulbură lumina lor albă, orbitoare Aripa lui cu mil întunecat.

Deasupra țip-n aer dansînd în salturi bruste, Sîdînd nemărginirea un tinăr pescăruș. Răzbrîncit furtunii vîrîlit între moluște Răsfîrînge-n ochiu-i stîns un nou orcus.

Cînd se-nțește briza aripa-l se-nfioară Și, re-nviaț o clipă de-un nevăzut îndemn, Își pare că sbura-va din nou, ultima oară. Spre-un cîmîtir mai sobru și mai demn.

Tinere talente muzicale în fața aprecierii publice

Dirijorul Mircea Cristescu

Primele zile ale anului au fost marcate pe lărm muzical de două concerte la care tînării artiști au avut un cîntînt

greu de spus. Succesul deosebit de mare de care s-a bucurat concertul simfonic al Filarmonicii de Stat „George Enescu” dirijat de tînărul Mircea Cristescu ne permite să vorbim de o „irupere” și o deplină afirmare a acestuia în viața noastră muzicală.

Talent vigouros, temperament artistic viu, înaltă sensibilitate muzicală — iată câteva calități evidente la acest tînăr pe care, pînă deunăzi, ne obișnuisem să-l vedem cîntînd la violă la unul din pupitrele Filarmonicii.

Aceste calități ale sale au putut rodi din plin dat fiind că au fost cultivate temeinic, încă de timpuriu (la 6-7 ani începe să studieze vioara, intrerupe și apoi, la 10 ani reia studiul, de la 16-17 ani cîntă pînă în 1948 la Filarmonica din Orașul Stalin apoi în cea bucureșteană, făcînd simultan studii de violă și muzică de cameră). În 1948 intră la Conservatorul din București unde este îndrumat ca dirijor pînă la absolvire, în 1954, de maestrul C. Silvestri, care poate fi considerat cititor de școală de dirijori la noi prin numărul mare de elemente bine pregătite pe care le-a format în ultimii ani.

Mircea Cristescu a mai dirijat și în provincie, iar debutul la București și l-a făcut prezentînd un program de mare răspundere care cuprindea între altele coloratul Capriciu spaniol de Rimski Korsakov și marea simfonie a I-va de Brahms. Atîl la repetiție cît și la concert tînărul se deosebește s-a dovedit perfect stăpîn al partiturii și a comunicat atît de viu membrilor orchestrei convingerea sa artistică, concepția sa despre interpretarea lucrărilor din program, încît aceștia l-au sprijinit cu înșuflețire.

Nu este scopul notei de față să analizeze arta dirijorală a lui Mircea Cristescu. Ea urcă numai să sublinieze apariția unui nou și puternic talent dirijoral serios pregăt.

Compozitorul Virgil Onițiu

În cadrul concertului dirijat de Mircea Cristescu, pianista Irina Lăzărescu — nedezmințită propagatoare a muzicii românești — a prezentat în primă audiere concertul de pian al tînărului Virgil Onițiu.

Compozitorul apare preocupat de o problemă care-i frîmțită pe toți creatorii noștri azi, aceea a caracterului popular al muzicii. Rezolvarea pe care i-a dat-o Onițiu în concertul său se întemeiază pe prezentarea unui fond emoțional și de idei cît mai accesibil, într-o formă dintr-acele mai clare, evident națională. A a-unge la o maximă simplitate și în același timp a transmis ascultătorului un conținut bogat și interesant este un lucru de loc ușor, la care unii compozitori ajung pe baza unei lungi perioade de acumularea de experiență. Virgil Onițiu, aflat la începutul drumului său creator, a reușit să rezolve doar în parte această problemă.

Nu încapem îndoielă că el va mai stăruir asupra ei, că-și va pune o serie de probleme legate de formele mari instrumentale, de elementul simfonic în concert, de mijloacele de a susține permanent interesul ascultătorului nu numai prin teme frumoase dar și prin dezvoltări consistente. Că lucrările sale viitoare vor dobîndi o mai mare profunzime și pregnanță, pentru aceasta stau chezuște inteligența

muzicală, talentul, sensibilitatea, perseverența tînărului muzician.

Cîntăreala Elena Neculce-Kartiș

Kartiș și pianista Crimhilda Cristescu, laureată a Festivalului de la Varșovia, care zilele acestea a implinit... 14 ani

Elena Neculce-Kartiș are meritul de a fi prezentat un program interesant de lieduri. Dispunînd de o voce frumoasă (din păcate nu întodeauna suficient de precisă în intonare) ea a vădit o certă muzicalitate. Desigur că o cîntăreala care știe să aleagă lieduri atît de frumoase, are o serioasă cultură muzicală; dezoilind-o neconștient, aprofundînd caracteristicile fiecărui stil în parte, ea va putea să ridice arta ei la un nivel din ce în ce mai înalt.

În primele clipe cînd Crimhilda Cristescu începe să cînte cîntăreața ei seamă că ai de-a face cu o pianistă-concertistă, și-gură de stne, stăpînă deplină a claviaturii și a pieselor interpretate. Așa încît orice discuție în jurul ei are loc pornind de la acest nivel de artă autentică. Poți aprecia, de pildă, mai mult feiul strălucit în care a interpretat preludiul de Bach decît luga, sau partea II-a (Scherzo) din sonata de Beethoven decît celelalte părți; poți să-ți înclinai de talmăcirea dată „Scherzo-ului” de Borodin și să ai rezerve asupra unor brutalități și impurități în interpretare. Dar este neîndoielnic că ai de-a face cu o personalitate și un excepțional talent pianistic.

Vremea o să treacă și sintem îndreptățiți să credem că latura estetică, de concepție în interpretările ei se va dezvolta în ceea ce privește profunzimea și imaginația, odată cu maturizarea pianistei. Pînă atunci, ne bucurăm de frumoasele clipe de muzică ascultate și de faptul că un număr crescing de tineri talenți se afirmă în viața noastră muzicală.

LITERATURĂ-ARTĂ

Ziua de toamnă era nespus de frumoasă. ZIS-ul prelung, galben cu roșu, zbura pe șoseaua netedă, între dealurile înmugite de soarele dulce. Pinze abstrăuși de ceață învăluiau orizontul. Sate albeau într-trunchiuri de copaci; păduri vinețe, vristate cu creta mesteceniilor, se iveau pe creste. Pe cîmpuri, porumburile atinse de brumă fșoșeau uscat. Ici, colo, arături proaspete abureau în aerul rece. Vite mari, albe întorceau lenș capetele după autobuzul care învîrteja praful șoselei. Un sat, curtea unei școli, plină de larma copiilor în recreație, lemei la apă flului, înălbînd rufe, apoi un cîmîtir de țară, cu arțari scur-

gînd după ele case, hambare, oameni, căsuțe, vite, tot ce se afla deasupra salinei. În mijlocul țîrgului a rămas o groapă adîncă în care se învîmășeau cărămizii, oameni sfîșiați, mobile sfărțiate și jucării. Au venit domni cu mașini frumoase, au discutat, au fotografiat groapa, femeile minerilor împietrite pe margine și pe domnul primar împîrșind condoleanțe sinistraților. Pensionarii din toată țara au citit în „Universul” reportaje pline de grozăvii. Dar tata nu s-a mai întors. Peste gropile salinei prăbușite au crescut bălării.

Mircea Zăciu PÎNĂ TRECE TRENUL... —SCHITĂ—

A început să lucreze la salină. Impingea vagonete cu drobi de sare. — Asta nu-l muncă de copil! făcea bunica de la țară cînd venea să-i vadă. — O să crăpăm de foame, zicea mama, cu o voce egală, secătuită ca și cînd i-ar fi fost tot una.

Dincolo de riu, la capătul podului, s-a oprit o „pobedă” verde, licioasă, ca o lăcustă. Un bărbat între două vîrste a sărit sprinten și a venit pînă la bariera lăsată. A zărit ZIS-ul stopat pe malul opus și s-a întors să spună ceva șoferului.

— Tovarăș director de la uzină, — i-a lămurit cantonierul. Imi pare că v-a ieșit în întîmpinare. — Ce om primitor! a remarcat cineva.

— A trecut vremea școlii primare. Cine să-l dea mai departe la învățătură? Cînd se înfilinea cu domnul învățător, intra în prima curte, sărea un gard și da din cîmp. Aici răsufla ușurat. Vîntul aducea dinspre riu miros de buruieni înflorite, pămîntul era încropit, îl simțea sub tălpile goale, pretenos. Bine c-a scăpat de învățător. Acesta, cînd îl vedea, îl opra: — Tu Vîntane, ar fi trebuit să înveți. De ce nu înveți tu, ha? Vai de capu'noș!

Și se ducea mai departe, clătînd din cap. Nu știa de ce, dar vorbele astea îl răneau mai adnc decît uniforma de gimnazist a băiatului domnului director de la „Solvay”.

Cînd i s-a telefonat de la raion că un grup de artiști plastici va vizita să-inele și uzina, directorul Achim și-a amintit deodată de tînercețu lui, de căsuțele prăpădite din cartierul muncitoresc și de bălărele pe malul Mureșului. Într-o dimineață răcoasă de primăvară, secretarul celei comuniste de la salină l-a încredințat prima misiune: să stea de vorbă cu vîduva lui Vîntan și s-o întrebă cu ce ar putea s-o ajute comunistii. După cîte știa, avea mai mulți copii, Cel mai mare era vagonetar. Nu era bine că s-a isat de învățătură. Achim nu știa încă bine cum o să vorbească cu femeia aceea. Se simțea stîngerit. La Vîntan găsi ușa din față încuiată. Privi prin ochiul murdar al ferestrei dar nu zări pe nimeni în casă. Dădu să plece cînd cineva îl fluieră: — Pliuuu! nea Achime! — Unde te-ai vîrît, mă? — După casa. Sări pierzînd! Atenție la urzici!

Printre urzici, copilul sta rezemat de zidul coșcovit și se uita cum călătorese sloii pe riu. Peste apă se ridicau aburi ușori, iar în jur lumina era atît de tare și de proaspătă, că îi dureau ochii. Grengile copacilor de pe mal trozeau, desmorîndu-se la soare.

— Îți place? — Ce? — Păi... asta... lunca. — Mda... Da'tu n-ai altă treabă decît să te zgîștie la ea? Mamă! ta se spește și tu! Ce-ai de gînd? Să mori vagonetar la salină?

— Ți! scutură din cap copilul. În căzu dintre genunchi un cînet și se desfăcu jos, pe urzicile fragede. Mizgălită cu creioane colorate, stîngaci, — lunca. Copacii... un sloi, pe apă... O femeie adună găteje sus, pe mal... Achim se opra o clipă, descompunînd, apoi ridică din umeri: — Zi așa: te ții de fleacuri! Spune-le mă-ti c-am căutat-o! Copilul se plecă, ridică rușinat caietul și mormăi: — Ce treabă ai tu? De la drum îl răspunde numai porțita trînită.

...Nu s-a putea spune că prima mea atitudine față de pictură a fost prea iustă! — zîmbi directorul, stînd rezemat de bariera lăsată și uitîndu-se dincolo de apă, la autobuzul care-l aducea musalirii. De! cine-ar fi crezut? Parcă mie-mi ardea atunci de așa ceva... Și pe urmă Vîntan și-a luat aripa... De cite ori nu i-a citit numele în ziar! De văzut tînsă nu l-a văzut de atîlta ani!

Vară. Apa e căldută către scăpătat și soarele joacă în ea, cu miile de scîlpiri colorate. Îl plăcea să se ducă pînă de-a parte, pe mal, să lase îndărăt larma cartierului și silueta uzinei, ale cărei coșuri își aruncau umbra peste apă. Era un ostrov, la vale. Într-o după amiază fierbinte l-a prins domnul director de la „Solvay” și se scaldă acolo. Dezbrăcat, cu cărnurile revărsate, părea și mai urît. Pescuia. L-a apucat de ceafă și l-a croit zdrăvan, că de ce-i tulbură a pîi și sperie peștii! Că și cum și rîul ar fi fost al lui! Pe un aped, întins la soare, cu ochelarii fumurii, băiatul domnului director privea absent scena. O guvernantă slăbănoagă, dezbrăcată și ea, de i se vedeau coastele ca la caii de vagonet, curăța un măr, cu buzele țuguite, în semn de dispreț.

Acasă. Vîrșile îl dureau. Lăssaseră dungii. Se trîni pe pat, pe burță și, în sos pe plîngă, începu să se prăpădească de ris, amintîndu-și cum arăta domnul director, gol și plin de importanță, furios că i-a stricat pescuitul. Rîdea și desena scena. Maică-sa se ceucea: — Doamne, cum ești tu! Putea să te dea afară din slujbă. De ce nu bagi de seamă unde te scalzi?

...Cînd i-a spus secretarului ce-a găsit la ai lui Vîntan, acesta rămase gînditor:

„PRIMA ZI DE ȘCOALĂ”

Tabloul „Prima zi de școală” de Petre Bedivan, aflat în Expoziția interregională de artă plastică București, reține privirea multor vizitatori. Să fie din cauza unor amintiri dragi pe care le stîrșește sau a realelor lui calități? Și una și alta.

Subiectul e simplu — o mică întîmplare de pe ultima unu sat. Lumina aurie de toamnă a îmbrăcat o a haină vie, strălucitoare, grupul de oameni așezat în fața unei porți. Eroul principal: un picl vădit emoționat, pupin neîncetător și dus pe gînduri, prețîindu-se să pronescă spre școală. Se vede că nu e drumul pe care-l face în mod obiștuit. Prea grujile îl petrece mama pînă-n uliță, privindu-l drăgăstoasă, făcînd un gest ocrotitor. Mal reîntînd, tîindu-se mai de-o parte, stă tatăl. Dar nu-și poate ascunde bucuria, mindria, că-și vede feciorul crescut „așa mare”. Noul școlar este incredințat pentru acest serios pas pe care-l face în viață, unor școlari mai vîrstnici. Celui care i se vede fața, nu e greu să-ți distingi expresia de încredere în sine pentru misiunea primită, dorința de a-l ajuta pe micuțul lui prieten să se simtă bine în această importantă zi.

Imaginea creată de pictor nu e o banală evocare a unui asemenea moment înfîntit adesea în viață. Se simte emoția, căldura și simpatia cu care artistul a participat la ea, făcîndu-ne să trăim și noi asemenea sentimente.

MIHAIL LUPU

CINEMA

„Surbul lui Marinică”

Din nou Marinică... Nu mai că de astă dată vechiul nostru cunoscut apare prea puțin pe ecran. Înaintea noastră se perindă doar urmările — pe jumătate hazlii, pe jumătate triste — ale lenel și neglijenței lui pro-vozbabile. Povestite fără cuvinte, dar cu vervă satirică precisă și usturătoare, de excelentele desene animate ale lui Ion Popescu Gopo (în colaborare cu un larg colectiv de desena-tori, animatori și stilizatori), pătaniile „șurubului lui Marinică” stîrșesc hotele de ris ale spectatorului. În același timp, ele oferă o lecție concludentă, directă și amuzantă, despre prețul „mărunțșurilor” despre valoarea lucrurilor mici, neînsemnate, indispensabile însă oricărui mare organism.

Ceea ce atrage irezistibil și dă farmec acestui reușit desen animat, este neîndoielnic modul original, creator, ingenios, în care ni se transmite ideea de bază a

istorioarei. Filmul nu ne servește în chip uscat „morală”, atrăgîndu-ne atenția, ca degetul arătător sever ridicat, asupra daunelor pe care le provoacă rebuturile. Urmărindu-l în peregrinările sale pe „eroul” filmului — șurubul-rebut pe care Marinică neobservat de nimeni, l-a aruncat spre a scăpa de belea — ajungem împreună cu el din nou la codusul do-clarilor, același Marinică, asupra căruia se abat, în ultimă instanță, consecințele propriilor sale greșeli. Se degajă astfel firesc, din logica launtrică a acțiunii ideea de mare preț că fire-care rebut, firecare neajuns în producție se întoarce împotriva noastră, deoarece astăzi lucrăm pentru noi înșine, nu ca alăturați pentru stăpînii capitaliști „Morală” înțelesă drept în leneșii, în-disciplinai și codacii de soiul lui Marinică, fără a avea cituși de puțin un aer sterp, neconvingător.

Dacă se pot face even-tuale rezerve în ce privește chipurile oamenilor, desena-tii în film oarecum sim-pliști, personalizarea „șuru-bului” este realizată cu ta-lent, umor și inteligență. Sprînjînit în cîrjă, chinuîndu-se în fel și chip să fie totolot, — deși, așa șchiop cum e, picniunește pretutîndeni strîciacuni și pagube, eroul nostru are cele mai năstrușnice aventuri, din care scapă mereu cu bine, datorită unei, să-i zicem, vi-talității uimitoare. De firecare dată cînd e zvrilit ca nefolositor, el reușește să se salveze și să-și gă-sească o nouă întrebuintare. Așa se face că — întocmai ca unii eroi legendari din basmele populare, care trec prin foc și pară, prin aer și văzduh, urmărindu-și ne-abătuți telul și produsul rebut al lui Marinică nu se lasă înfrînt pînă nu ajunge să-și împlinească mențrea: plata „binelui” făcut de pă-rîntele său, care l-a trimis în lume șchiop și neputîn-cios. El scapă și de la înec (trebuie să-l vedeli cum se scutură de apă și topăte ca să scoată picăturile intrate în urechi), asistă recules, cu pălăria scoasă, la înmormîntarea unui frate al său bă-trîn, care-și dă duhul și este aruncat într-un canal, iar în cele din urmă ajunge în lo-cuinta lui Marinică, dar cînd prin teava de la calorifer (pe care el ar fi trebuit s-o lînă închisă), începe să curgă apa, apartamentul se umple treptat și toate încep să plutească (inclusiv peș-șorii, care o zbughește fer-

Prezentate la cinematografele Filmotecă, București, Gh. Doja și Libertății, noile filme românești „Alarma în munți” și „Șurubul lui Marinică” au fost vizionate pînă acum de peste 100.000 de spectatori.

Metoda de zile mari?

In anii primului cincinal industria carboniferă a cunoscut o mare dezvoltare. Investitiile făcute în industria carboniferă, în ultimii cinci ani — în valoare de aproape 3 miliarde lei — au făcut ca în prezent toate minele să dispună de utilaj modern.

Cu toate acestea, productivitatea muncii în industria carboniferă, așa cum arată Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al doilea al partidului, a scăzut în această ramură la 92 la sută față de anul 1950. Rămânerea în urmă a industriei carbonifere în ceea ce privește productivitatea muncii se datorează în mare parte folosirii incompletă a utilajelor existente precum și a insuficienței aplicării a metodei graficului ciclic. Direcțiile cu privire la cei de al doilea cincinal prevăd lichidarea rămăniților în urma acestui sector de activitate al economiei naționale. Cele 11—11,6 milioane tone de cărbune, cîte vor trebui realizate în anul 1960, cer conducerea minelor și minerilor patriei noastre o folosire maximă a utilajului precum și aplicarea de către un număr din ce în ce mai mare de miniere a metodelor înaintate de lucru — printre care metoda graficului ciclic, principala metodă în minerit.

Cei care se adresează tovarășului Tismănuș Constantin, directorul minei, primesc următorul răspuns: — Mai bucură că aveți inițiativă, dar cu aceasta se ocupă inginerul șef Pop Lazăr. I-am și tras sarcina... — Iar celor care se adresează inginerului șef nu le merge cu nimic mai bine? — Mai slăbiți-mă cu graficul vostriu! La noi nu sînt condiții și gata! — este răspunsul.

Oare într-adevăr să nu fie condiții, sau e altceva la mijloc? — Să dăm cuvîntul tehnicianului utemist Pal Ferdinand: —

— Acum două luni ca șef al cabinetului tehnic, am început să studiez posibilitatea introducerii graficului ciclic și în mina noastră. Ca obiective mi-am ales lucrurile de muncă ale brigăzilor de tineret conduse de Groza Gheorghe și de Pandele Ilie. Am făcut cronometrări la fiecare operație, în parte pe baza cărora am întocmit un grafic real și un plan de măsuri tehnico-organizatorice. Eram atît de fericit știind că am făcut un lucru nou în viața minei! Se bucurau și tovarășii din aceste brigăzi. Erau conștienți că de acum încolo, aplicînd această minunată metodă, realizările lor vor crește simțitor.

Ce s-a întimplat însă? Documentațiile întocmite atunci de tehnicianul Pal au stat închise în biroul inginerului șef Pop Lazăr aproape 2 luni, sub pretextul că sînt în studiu.

Acum a dovedit însă că lipsă de interes manifestă conducerea minei față de aplicarea noilor metode. Un exemplu concludent în această direcție îl constituie și întimplarea de la constatarea de producție din ziua de 30 noiembrie. Au fost invitați cu acest prilej directorul, inginerul-șef și alți tehnicieni. La ordinea de zi figura un singur punct: „Posibilitățile aplicării graficului ciclic la brigada tov. Pandele Ilie”. Trebuie de ora șase seara, ora constatărilor. Tinerii așteptau cu nerăbdare pe cei invitați, care au promis că vor veni. Dintre ei, în sală, se găsea doar tehnicianul Pal. După tovarășul director s-au dat telefoane și abia după multe insistențe a putut fi convins să vină la constatare, cu o oră întîrziere. Iar inginerul-șef Pop Lazăr n-a venit deloc, fiind plecat după țirguieii la Brad. În felul acesta constatarea nu a mai putut avea loc.

Cei peste 100 utemiști de la mina Tebea s-au angajat acum cîva timp că vor da 300 tone cărbune peste plan și vor aplica metode înaintate de muncă, printre care și graficul ciclic. Frumos angajament! Dar de felul cum este el respectat nu se poate mindri nimeni. Nici comitetul U.T.M., în frunte cu secretarul său, tov. Oprea Ioan.

Comitetul raional U.T.M. Brad îl revine sarcina să ajute comitetul U.T.M. al minei în aplicarea noilor metode de lucru în vederea sporirii contribuției acestei mine la realizarea cu succes a sarcinilor celui de al doilea cincinal al patriei.

EUGEN STRICKBERGER
correspondentul „Școlii tineretului”
pentru regiunea Hunedoara

Vizite ale unor delegații străine care au participat la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

În cursul zilei de joi, delegatul Partidului Comunist din Argentina, tovarășul Benito Marianetti, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina și delegația Partidului Comunist din Israel, compusă din Zvi Arie Breistein, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Israel, redactor șef al ziarului „Kol-Haam” și Saliba Khamis, membru al C.C. al Partidului Comunist din Israel, secretar de partid al districtului Nazareth, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie 1933” din comuna Baba Ana, raionul Mizil, regiunea Ploiești.

Oaspeții au fost întâmpinați de reprezentanții ai comitetului regional Ploiești al P.M.R., ai comitetului raional Mizil al P.M.R. și ai organizațiilor de masă locale. Colectiviiștii din comuna Baba Ana au făcut oaspeților o caldă primire.

Oaspeții s-au interesat îndeaproape de condițiile de muncă și de trai ale colectivisților, după care au vizitat pe colectiviiștii Cristache Bărlucă și Oprea Baciu la noile lor locuințe.

(Agerpres)

Informații

La invitația Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, joi dimineața a sosit în Capitală cineastul neo-zeelandez John Feeney.

La sosirea în gara de Nord, oaspețele a fost întâmpinat de reprezentanții ai I.R.R.C.S. și ai Ministerului Culturii.

Sub auspiciile Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii, joi după-amiază a avut loc în sala Bibliotecii Centrale Universitare din Calea Victoriei, conferința criticului literar Ovid S. Crohmălniceanu, laureat al Premiului de Stat, intitulată „Caracterul național al operelor lui Mihail Sadoveanu”.

Conferința a fost urmărită cu interes de un numeros public.

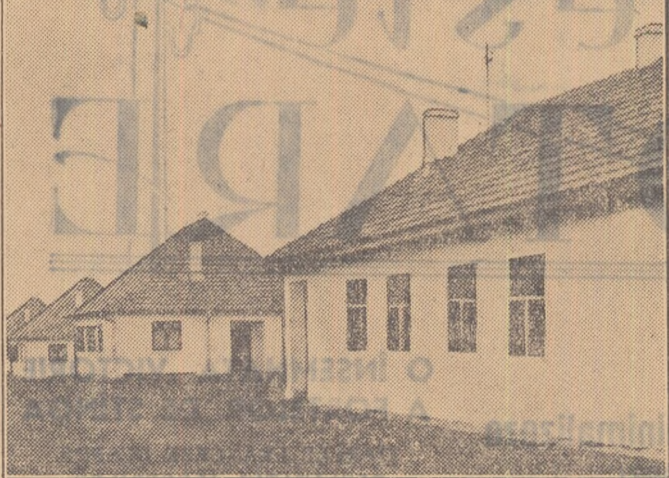
După conferință a rulat filmul „Mitraea Cocor”.

Miercuri seara a avut loc pe scena Operei Romine de Stat din Cluj, premiera baletului „Esmeralda” după romanul „Notre Dame de Paris” de Victor Hugo, în versiunea românească a lui Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R. Muzica baletului este scrisă de C. Pugnă, R. Giler și S. Vasilenko. Coreografia și regia artistică aparțin lui Oleg Danovschi, conducerea muzicală dirijorului Anatol Chisadij.

Rolurile principale au fost interpretate de Larisa Sorban, Eugenia Popovici, Petre Corpade și Rodica Albu — soliști ai Operei Romine de Stat și Maria Imre și Zoltan Szabory de la Opera Maghiară de Stat. Spectacolul s-a bucurat de succes.

(Agerpres)

Locuințe noi

Noi locuințe individuale pentru oamenii muncii. În Directivele Congresului cu privire la cei de al II-lea plan cincinal se prevede construirea a 2.500.000 m.p. de suprafață locuibilă, iar pentru miniere 25.000 de apartamente și locuințe individuale.

În fotografie: locuințe individuale construite de curînd la G.A.S. Ghidigeni, raionul Brlad.

Din poșta de ieri

Vacanță fericită
O nouă vacanță de iarnă, un nou prilej de bucurie și odihnă pentru pionierii și școlarii cei mai buni la învățătură și disciplină. Aceștia au plecat în taberele situate în cele mai pitorești localități din țară: Călimănești, Govaia, Sinaia, care răsună acum de glasurile și șurubăntăciunile lor.

Mulți elevi și pionieri din orașul și raionul Caransebeș au plecat și ei în aceste tabere. Printre aceștia se află Virginia Mircea — una dintre fruntașele învățăturii de la Școala medie de 10 ani nr. 1 din Caransebeș — Rodica Boruga și Raimond Holț de la Școala Rosu, pionierul Gheorghe Toma, juve de țaran muncitor din comuna Obeja și alți pionieri și școlari din raionul Caransebeș. Ei se vor întoarce la școlile inovatoare și îmbogății cu forțe noi, pentru a obține alte succese în munca lor.

Correspondent
NICOLAE PIRVU

Prilej de bucurie

Cetățenii comunei Străna au avut zilele acestea un nou prilej de bucurie. Într-o perioadă scurtă de timp s-a inaugurat în comună un magazin universal, o nouă gospodărie agricolă colectivă „Cel de al doilea Congres al P.M.R.”. Iar acum un nou spital.

Spitalul construit din fondurile acordate de stat este o clădire spațioasă. El are o capacitate de 100 pacienți. Personalul sanitar care deserveste secțiile medicale interne, pediatrie și maternitate condus de directorul Făntăneanu Valer, este harnic și bine pregătit în același timp.

Correspondent
F. VICTOR

Expoziția „Învățămîntul în R. P. Ungară”

Zilele acestea s-a deschis la Institutul de arhitectură din Capitală expoziția „Învățămîntul în R.P. Ungară” care înfățișează succesele dobîndite în domeniul școlii în țara vecină și prietenă.

Panouri, grafice și fotografii înfățișează creșterea rețelei instituțiilor de învățămînt de toate gradele a numărului elevilor și studenților, întărirea bazei materiale a școlii.

Pe panourile rezervate învățămîntului în limbile minorităților naționale din R.P. Ungară sînt prezentate imagini din viața școlilor cu limba de predare romină. Este expusă de asemenea fotocopia unui ordin al ministrului Învățămîntului din R.P. Ungară prin care se atribuie unui liceu cu limba de predare romină numele marelui luptător revoluționar român, Nicolae Bălcescu.

Expoziția se bucură de mult interes în rândurile numeroșilor vizitatori.

În primele patru zile de la deschidere, expoziția a fost vizitată de peste 2.500 de persoane

(Agerpres)

Studentii și cercetările științifice

Acad. C. Dalcoviciu

Pregătirea tinerilor specialiști pentru cercetările științifice se face, după cum e și normal în facultăți. Aici, cursurile sînt completate în chip fericit prin seminarii și orele de laborator. În seminarii și laboratoare, sub conducerea profesorilor și a asistenților, studenții își însușesc deprinderea muncii științifice independente, făcînd astfel primii pași pe calea creației personale. O aplicare rodnică a metodelor și deprinderilor cîștigate în seminarii și laboratoare își găsește locul în activitatea desfășurată de o bună parte a studenților în cadrul cercurilor științifice studențești.

Adevăratul contact cu munca științifică, mulți dintre studenții noștri îl au însă prin antrenarea lor în diferitele lucrări ale institutului de cercetări științifice. Sistemul acesta este practicat de pildă la Institutul de Istorie al Academiei R.P.R. din Cluj. Încă de la înființarea acestui Institut, în anul 1949, o bună parte a studenților de la cele două Facultăți de Istorie ale Universităților „Victor Babeș” și „Bolyai” din Cluj, au fost atrași în calitate de colaboratori voluntari, la lucrările diferitelor colective de cercetare științifică ce activează în cadrul Institutului de Istorie. Un număr de 40—50 de studenți de la cele două Facultăți de Istorie, indiferent de anii de studiu, colaborează astfel cot la cot cu cercetătorii specialiști din colectivele Institutului la elaborarea unor lucrări cu caracter colectiv inscrite în planurile de lucru ale Institutului. Cei mai mulți dintre acești studenți lucrează sistematic cîteva ore pe săptămîna la colectivele de inventariere științifică a pieselor arheologice de la Muzeul atașat secției de istorie veche a Institutului. Tot aceștia, în lunile de vară, participă efectiv la săpăturile și cercetările arheologice ale șantierei acestui Institut. Un număr însemnat de studenți s-a încadrat benevol în colectivele de publicare a documentelor medievale precum și în colectivele sectorului de istorie modernă și contemporană, contribuind astfel la munca de depistare și culegere a multor documente privind istoria mis-

cării muncitorești și contribuind în mod decisiv la procesul de elaborare a lucrărilor acestor sector.

Practica aceasta făcută alături de specialiști încercați s-a dovedit extrem de rodnic pentru ambele părți. Inițierea studenților în mod direct în procesul de creație științifică a deschis pentru tinerii noștri studenți orizonturi largi pentru viitoarea lor carieră, iar colectivele Institutului au fost ajutate efectiv în munca lor prin aportul harnicilor colaboratori studențești.

Rezultatul unei asemenea colaborări este evident, unul din cele mai îmbucurătoare. Studenții și studențele antrenate în muncă științifică iau parte activă la ședințele de comunicări ce se țin în cadrul sectoarelor și al colectivelor. Este în plăcere de a constata ridicarea nivelului lor profesional și ideologic pe de urma acestui contact viu cu știința și creația. Nu mic este numărul acelor studenți care își iau temele lucrărilor lor de seminar sau temele comunicărilor din cercu științific studențesc din materialul documentar pe care l-au lucrat în cadrul colectivelor Institutului. Avem cazuri cînd studenții din anii superiori reușesc să facă va lăroase descoperiri arheologice pe teren și să prezinte în note și comunicări originale rezultatul acestor descoperiri.

Pentru cei mai mulți dintre studenții și studențele noastre colaborarea științifică din Institut înseamnă chiar începutul carierei lor viitoare. Muzeul și arhivele din Cluj și din celelalte orașe și comune din Transilvania numără astăzi o serie întregă de asistenți și conducători recrutați din numărul colaboratorilor benevoli ai Institutului de Istorie din Cluj. Se pot cita ca exemplu muzeul din Deva, Orașul Stalin, Aiud, Arad, Timișoara, Odorhei, Făgăraș și încă multe localități unde foștii noștri studenți ocupă posturi științifice. Aceștia, fără a mai vorbi și de acei studenți care și-au găsit o binemeritată repartizare în cadrul Institutului de Istorie sau în rîndul corpului didactic auxiliar de la cele două Facultăți de Istorie. De asemenea, Arhivele Statului, fic cele din Cluj, fie cele din alte orașe au recutat și continuă să-și recruteze forțele de muncă științifică din rîndurile acestor studenți colaboratori.

Experiența făcută de Institutul de Istorie din Cluj se dovedește astfel a fi dar rezultat satisfăcătoare și credem că ea trebuie să fie continuată și dezvoltată și de alte institute de cercetări științifice.

Pe șantierele noilor săli de spectacole din București

Scena a fost supusă de asemenea, unor mari transformări. Suprafața ei va crește cu 60 de m.p., iar înălțimea cu 8 m.

O oră de lumină, instalații mecanice și acustice din cele mai moderne vor îngădui montări de mari proporții.

Îmbunătățirea condițiilor de muncă ale personalului artistic și tehnic este, de asemenea, unul din obiectivele proiectului. Sub scenă se construiesc cabine pentru personalul tehnic. Cabinele artiștilor vor fi reutilitate cu mobilier confortabil iar instalațiile electrice și sanitare vor fi refăcute.

Proiectul rețării sediului principal al Teatrului de Estradă aparține prof. univ. O. Doicescu, arhitectul șef al proiectului Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

Noua sală își va deschide porțile spre sfîrșitul acestei stagiuni.

La sala Comedia se desăfoară lucrări de sistematizare a scenei. Refacerea vechiului pod al scenei necorespunzător, a permis înălțarea acesteia cu încă 3 m. De asemenea, pentru a asigura o protecție sporită celor care montează și manevrează decorurile sau instalațiile, sub podul scenei s-au construit un balcon circular, balustrade și plase de protecție.

Datorită acestor lucrări, prin modificarea unor detalii de construcție și prin înlocuirea orizontului fix cu unul mobil, adîncimea scenei va crește la 14 m.

O veste pentru cei care folosesc bicicleta

CONȘTANȚA (de la corespondentul nostru). — Origine pedalează o bicicletă, se gîndește cum ar putea înlocui la urcus efortul fizic. Problema aceasta a discutat-o și membrii cercului ASIT de la I.M.U. — Medgidia. Străduința proiectantului Jelescu Alexandru, a inginerului Mihai Nicolae, a lui Noghi Ion și a ajutorului Ion Mușat, a fost

incununată de succes. De curînd, acest colectiv a realizat un motoras de bicicletă. Motorasul funcționează în doi timpi și are o capacitate a cilindrilor de 60 cm. cubi. Turația maximă este de 4200 ture pe minut, iar puterea de 1,6 C.P. Consumul de carburanți — un amestec de benzină cu 5 la sută ulei — este de 1,2 litri la 100 de km.

Doi abonați pe o singură linie

Una din sarcinile principale ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din sectorul de telecomunicații este mărirea capacității de deservire a centrelor telefonice urbane și rurale, prin folosirea maximă a utilajelor existente. Această sarcină, impusă de cerințele crescînde de posturi telefonice ale oamenilor muncii din Capitală și din restul țării, a fost rezolvată de un colectiv de tehnicieni din cadrul Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor care a reușit să

pună în aplicare o inovație ce permite instalarea a doi abonați pe o singură linie. Principiul de funcționare este acelaș ca în cazurile în care pe o linie telefonică este instalat un singur post. Fiecare abonat are un număr de telefon aparte, apelul făcîndu-se numai la postul chemat.

Economie realizată plină acum prin instalarea a doi abonați pe o linie depășește suma de 2.000.000 lei.

FABRICI NOI

Pe malul drept al râului Bicz, în vecinătatea fabricii de ciment „Congresul al XIX-lea”, s-a înălțat anul trecut o nouă întreprindere a industriei materialelor de construcție: Fabrica de azbociment.

Fabrica de azbociment de la Bicz este expresia ajutorului fratresc pe care îl primim din partea poporului sovietic. Ea a fost executată după proiectul întocmit de un institut din Harkov, care a prevăzut folosirea celor mai moderne procedee tehnologice. Utilajele, construite de uzinele din Uniunea Sovietică, permit mecanizarea completă a producției și automatizarea parțială a celor două sortimente — tuburile și plăcile mari ondulate de azbociment. Un grup de ingineri, proiectanți și maeștri sovietici îndrumă operațiile de montaj care se apropie de sfîrșit.

Plăcile ondulate de azbociment vor fi folosite la construcția acoperișurilor, îndeosebi la hale industriale și clădiri agricole, fiind avantajoase față de prefabricatele din beton armat prin greutatea lor mică și prin conductibilitatea termică redusă. Tuburile de azbociment, care vor fi produse pentru prima oară în țară, vor înlocui mari cantități

Să îmbunătățim munca politică în rîndurile tinerelor fete

(Urmare din pag. 1-a)

Sat — raionul Sînnicolau Mare — s-a creat o brigadă artistică de agitație la care și-au dat contribuția băieții și fete, utemiști și neutemiști. Brigada a re-purtat adevărate succese prin spectacolele date în sat și prin împrejurimi. Din fondurile obținute utemiștii și-au amenajat un sediu model, au cumpărat un aparat de radio, material sportiv. Aici fetele vin cu drag la organizație, participă activ la adunări, își achită cotizațiile, sînt încadrate în învățămîntul politic, au preocupări multilaterale, pentru că însăși organizația se preocupă de un cerc larg de probleme.

Numeroase sînt mijloacele cu ajutorul cărora educația tinerelor fete poate căpăta un conținut bogat. Un rol însemnat îl are popularizarea și evidențierea tinerelor fete care obțin rezultate bune în muncă, la învățătură.

Se pot organiza consfătuiri cu fetele frunțase în industrie, agricultură, cu acelea care s-au evidențiat în creșterea vitelor, a păsărilor, a viermilor de mătase, cursuri de croitorie, lingerie, de gătit etc. Grupelor de lectori trebuie să li se ceară pregătirea unor conferințe interesante despre viața tinerelor sovietice și a celor din democrațiile populare, despre condițiile grele de viață ale femeilor din țările capitaliste și coloniale.

În organizația noastră au fost promovate un număr de fete în muncă de răspundere. În comitetele și birourile organizațiilor de bază, în comitetele raionale și regionale precum și în aparatele acestora, muncesc cu succes activiste utemiste capabile, pregătite din punct de vedere politic și profesional, care se bucură de prestigiu și autoritate în fața tineretului. Comitetele U.T.M. au sarcina de a vedea ca aceste activiste promovate să nu fie o formalitate. Tineretele fete trebuie a-

jutate să crească neîncetat din punct de vedere politic și cultural, să cîștige experiență, astfel încît să corespundă cel mai bine funcției încredințate. Multe dintre fetele care fac parte din organizație, instructorii comitetelor raionale și orășenești trebuie să cunoască formele și metodele muncii în rîndul fetelor, să lupte pentru atragerea unui număr cît mai mare de fete la viața organizației, la promovarea lor în muncă de conducere.

Munca politică în rîndul tinerelor fete se va îmbunătăți numai în măsura în care organele și organizațiile noastre nu o vor mai despărți de întreaga muncă educativă pe care au datoria s-o desăfoare în mijlocul tineretului, în măsura în care vor folosi cele mai variate metode pentru atragerea unui număr cît mai mare de fete în activitatea economică și obștească.

Organele U.T.M. trebuie să înțeleagă că munca politică în rîndul fetelor este sarcina întregii organizații și trebuie să li se acorde atenția cuvenită. Pentru aceasta fiecare activist al organizației, instructorii comitetelor raionale și orășenești trebuie să cunoască formele și metodele muncii în rîndul fetelor, să lupte pentru atragerea unui număr cît mai mare de fete la viața organizației, la promovarea lor în muncă de conducere.

Munca politică în rîndul tinerelor fete se va îmbunătăți numai în măsura în care organele și organizațiile noastre nu o vor mai despărți de întreaga muncă educativă pe care au datoria s-o desăfoare în mijlocul tineretului, în măsura în care vor folosi cele mai variate metode pentru atragerea unui număr cît mai mare de fete în activitatea economică și obștească.

Se dezvoltă colectiva — cresc oameni noi

Gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu” din Mozaeceni, este una din cele mai vechi gospodării din regiunea Pitești. Din luna februarie 1950, cînd 132 familii ale țărănilor muncitori și-au unit pămînturile și brațele într-o mare gospodărie colectivă, au trecut aproape 6 ani. În acest timp gospodăria s-a întărit și a crescut mult, devenind o gospodărie cu mai multe ramuri de producție și cu o puternică bază materială — averea obștească. Colectiviiștii din Mozaeceni cultivă cereale, legume și cresc animale. Gospodăria posedă acum 374 oi, un mare număr de porci, iar numărul celorlalte animale a crescut cu 50 la sută. Numeroase sînt construcțiile ridicate și care se ridică acum de către colectiviiștii. Au fost construite: un grajd pentru 40 cai, unul pentru 30 boi, 4 grajduri pentru vaci și tineret bovin, un salvan pentru 500 oi, o crescătorie de porci. De curînd a început construirea unui grajd pentru 30 vite mari.

Recoltele bogate, obținute an de an de către colectiviiștii au făcut necesară construirea de magazii și pătele. Acum, în gospodărie sînt înălțate o magazie de cereale cu o capacitate de 100 tone și 3 pătele pentru porumb. În acest an, colectiviiștii au terminat construcția unei mori cu ciocane pentru pregătirea hranei animalelor.

Puternica dezvoltare a gospodăriei se datorează faptului că s-a acordat o atenție principală întăririi continue a averii obștești. Valoarea mijloacelor de bază a crescut de 4 ori față de 1951.

Toate acestea sînt rodul muncii colectivisților, sub conducerea comunistilor. Și întrucît izvorul principal al veniturilor personale ale colectivisților se află în munca de pusă și de zi în gospodăria colectivă, creșterea averii obștești a dus la creșterea bunăstării colectivisților. Nu este vorba numai de faptul că colectiviiștii au devenit oameni care nu duc grija zilei de mine; ei își și

construiesc case noi, magazii, pătele, asemenea colectiviiștii Dumitru F. Oprea, Marin R. O. Gheorghe, Ștefan Bucur, Ilie Fulga, Petre Geoada, Dumitru Tănăru, Aurica Dobrinolou, Constantin Tîrlea și alții. Printre casele nou construite în sat, se numără și cele ale tinerilor colectivisți Florea Fulga, Marin Jarcu, Marin Antea.

Pe drept cuvînt colectiviiștii vîrstnici din Mozaeceni vorbesc cu dragoste despre tinerii din gospodăria lor. Înțelegînd că gospodăria colectivă le asigură un viitor fericit, tinerii colectivisți sînt întodeauna printre primii în muncă, în toate secțiunile de activitate. Cărțile de muncă ale tinerilor Burete Dumitru, Fulga Victoria, Diulescu Florica, Sirbu Victor, Oprea F. Petre și Oprea F. Gh. a rată că aceștia au efectuat multe zile muncă la construcțiile ridicate în gospodărie. De altfel ei au participat din plin și la lucrările agricole.

Dezvoltarea creșterii vitelor în gospodărie cerea aportul tinerilor și în acest domeniu de activitate. Dar dacă la asigurarea bazei furajare (la cosit, strîns și cărat în, la recoltarea porumbului pentru siloz etc.) tinerii participau cu drag, nu tot așa priveau ei munca de îngrijire a vitelor. Așa de pildă utemiștii Gh. Dobrinolou, Burete Dumitru și Petre F. Oprea, frunțaiși în muncile agricole, au refuzat să îngrijesc de vite, considerînd aceasta ca o muncă fără prea mare importanță, oarecum nedemnă.

A fost nevoie ca, în astfel de cazuri, comunistii să intervină direct și să stea de vorbă cu cei amintiți mai sus. Ce-le-or fi vorbit, nu știm precis. Probabil despre faptul că în trecut porcii și vâcarii — înjosiți, batjocorîți — îngrijirea de animalele moșierilor și chibaburilor. Dar acum, animalele sînt ale lor, ale colectivisților, nici o muncă în colectivă nu e nedemnă. Probabil că-le-or fi arătat și veniturile pe care creșterea ani-

Noi lucrări în Editura Academiei R. P. R.

În cursul primului trimestru al acestui an vor apărea noi lucrări în Editura Academiei R.P.R.

La începutul lunii viitoare se va găsi în librării lucrarea „Reforma agrară din 1945” de Costin Murgescu.

Va vedea de asemenea lumina tiparului „Manualul președintelui de gospodărie agricolă colectivă”. Lucrarea cuprinde 6 părți în care sînt tratate diferite probleme privind activitatea unei gospodării agricole colective.

(Agerpres)

De peste HOTARE

O declarație a P. C. Francez

Ministerul de Interne al Franței încearcă să minimalizeze succesul Partidului Comunist în alegeri

PARIS 5 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité” a publicat o declarație a Partidului Comunist Francez în care se arată că cifrele ministerului Afacerilor Interne cu privire la rezultatele alegerilor parlamentare au fost tocmito tendințose, pentru a minimaliza succesul Partidului Comunist. Partidul Co-

munist anunță că candidații săi au înțrunit 5.514.945 de voturi în Metropola, 46.744 de voturi în Martinica și 36.741 în insula Reunion. În total, Partidul Comunist Francez a înțrunit în Metropola și în aceste două posesiuni franceze 5.598.430 de voturi, adică cu 600.000 de voturi mai mult decât în 1951.

Noi amănunte cu privire la alegerile din Franța

PARIS 5 Corespondentul Agerpres transmite: După cifrele date publicității în urma numărării voturilor, în numeroase departamente ale Franței listele candidaților Partidului Comunist Francez au înregistrat câștiguri însemnate de voturi față de alegerile din 1951.

Astfel, în departamentul Seine, în regiunea Paris și suburbii, numărul voturilor întrușinele listele comuniste a atins 880.000 față de 711.000 în 1951. În departamentul Seine-

et-Oise, listele comuniste au obținut 302.000 de voturi, adică cu 80.000 mai multe decât în 1951. Față de 1951 listele comuniste au câștigat în departamentul Nord — 26.000 de voturi; în departamentul Pas-de-Calais — 17.000; în departamentul Bouches-du-Rhône — 15.000 de voturi; în departamentul Seine-Maritime — 31.000; în departamentul Rhone — 23.000; în Calvados — 11.000; în teritoriul Belfort — 7.000.

Din patru francezi, unul votează pentru comuniști

COMENTARIILE PRESEI OCCIDENTALE

PARIS 5 Corespondentul Agerpres transmite: Comentariile corespondenților de presă și observatorilor politici occidentali pe marea rezultate alegerilor parlamentare franceze oglindesc neliniștea manifestată de cerurile conducătoare din Occident în legătură cu victoria forțelor democratice din Fran-

ța. Deși departamentul de stat s-a abținut până în prezent de la comentarii oficiale, membrii săi nu au putut să-și ascundă dezamăgirea.

„Ziarul „Daily Express” este de părere că totul poporul francez exprimă în primul rând ura sa față de renatarea militarismului german. Subliniind că „în ziua în care războiul s-a prezentat la urne, primii ofițeri vest-germani au îmbrăcat noua uniformă a Wehrmacht-ului în curs de refacere” ziarul scrie că poporul francez a dat „o lecție aspră occidentalului”, arătând că respinge în mod categoric reînarmarea Germaniei, baza actualii politici americane în Europa. Numeroase ziare americane relevă „milenirea” stăruință în rândurile cerurilor conducătoare americane de rezultatele alegerilor franceze. „Rezultatele din Franța scrie „New York Herald Tribune” au mihnit și

„Din patru francezi, unul votează pentru comuniști”, scrie plin de amărăciune „Washington Post”, adăugând că alegerile franceze au arătat din nou că de pușin sigură este Franța pentru alianța atlantică.

Concluzia observatorilor americani este împărțită și de numeroși corespondenți de presă și ziarilor vest-germane oglindind punctul de vedere al cerurilor politice și militare de la Bonn.

Ziarele democratice germane își exprimă satisfacția față de rezultatele alegerilor din Franța.

Ziarul „Freies Volk” care apare la Dusseldorf, subliniază că pentru omenii muncii vest-germani victoria comuniștilor francezi constituie un stimul în lupta lor împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

Poporul francez cere crearea unui nou front popular

PARIS 5 Corespondentul Agerpres transmite: Presa democrat franceză subliniază că strălucitul succes al Partidului Comunist Francez, care a obținut 151 de mandate în alegerile parlamentare din 2 ianuarie și consolidarea forțelor democratice din Franța confirmată în cursul acestor alegeri, exprimă năzuința crescândă a maselor largi ale oamenilor muncii francezi spre crearea unei majorități de stînga în noua Adunare Națională, care să asigure ducerea unei politici de pace, progres-social și respectare a libertăților democratice.

nou Front popular în scopul apărării intereselor poporului.

Rezultatele similare au fost adoptate de Biroul național al Uniunii tineretului republican din Franța precum și de muncitorii de la uzina de avioane „Dasso” din Saint-Omer.

Ziarul „Humanité” subliniază în legătură cu largă mișcare populară în vederea creării unei majorități de stînga în Noua Adunare Națională că în fața țării există două alternative: ori alianța socialiştilor și radicalilor cu comuniștii ceea ce ar însemna crearea unui Front Popular, ori alianța partidelor așa zisului „front republican” cu partidele politice și grupările reacționare a căror politică a fost condamnată de masele largi ale alegătorilor. Cea de a doua alianță, scrie în continuare ziarul, ar fi în contradicție cu voința nu numai a milioanele de alegători care au votat pentru Partidul comunist ci și cu a milioanele de alegători care și-au dat voturile socialiştilor și radicalilor.

O INSEMNAȚĂ VICTORIE A FORTELOR DE STÎNGĂ

ZIARELE FRANCEZE DESPRE REZULTATUL ALEGERILOR

PARIS 5 (Agerpres). — În comentariile lor asupra rezultatelor alegerilor parlamentare din 2 ianuarie toate ziarele franceze subliniază că aceste alegeri s-au soldat cu o însemnată victorie a forțelor de stînga și în primul rînd a partidului comunist.

Ziarul „Le Monde” consideră că din alegerile parlamentare franceze trebuie trase două concluzii și anume: voința împede de schimbare exprimată de poporul francez și o serioasă depășare spre stînga în întreaga țară.

Comentariile presei de dreapta exprimă deruta cerurilor politice de dreapta din Franța care în fața uriașei victorii a forțelor de stînga privesc cu îngrijorare posibilitatea existentă azi în Franța de crearea a unui nou front popular.

„Frontul popular, recunoaște în legătură cu această Francois Mauriac, rămîne cosmarul burgheziei franceze”. Pentru a alunga acest „cosmar” presa de dreapta ca de pildă „Figaro”, „L'Aurore”, „Franc Tireur”, cere „împăcarea între politicienii de centru dreapta și centru stînga” în scopul creării unei majorități guvernamentale care să continue promovarea vechii politici condamnate de alegători.

ÎN 24 DE ORE

MOSCOW. — N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a adresat cite o telegramă premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai și Primului Ministru al R.P. Mongole, I. Tedenbal, prin care mulțumește pentru felicitările adresate cu prilejul terminării lucrărilor liniei ferate Tzintin-Ulan-Bator și Ulan-Bator-Dzamin-Ude și inaugurării liniei feroviare directe între U.R.S.S., R.P. Mongolia și R.P. Chineză.

PEKIN. — La 4 ianuarie a sosit la Pekin pe noua linie principală de cale ferată, care unește China, Mongolia și Uniunea Sovietică, primul tren cu delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineză, Republicii Populare Mongole și Uniunii Sovietice. După sosirea trenului, la gara din Pekin a avut loc un miting.

BERLIN. — La 4 ianuarie, Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania, guvernul Republicii Democratice Germane și Consiliul Național al Frontului Național al Germaniei Democratice au oferit la Casa ministrilor din Berlin o mare recepție pentru Ismail Al Azhari. În această telegramă Wilko Cervenkov, președintele Republicii Democratice Germane.

BONN. — V. A. Zorin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. F. Germană l-a vizitat la 4 ianuarie pe von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

SOFIA. — Cu prilejul proclamării independenței Republicii Sudan, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, Vilko Cervenkov, a adresat o telegramă de felicitări primului ministru al Republicii Sudan, Ismail Al Azhari. În această telegramă Wilko Cervenkov comunică că guvernul R.P. Bulgaria recunoaște suveranitatea Sudanului și este gata să stabilească relații diplomatice și comerciale între cele două țări.

„CAPITALA ASTRONOMIEI A LUMII”

Așa au denumit savanții americani observatorul de la Pulkovo, principalul observator astronomic al Academiei de Științe a U.R.S.S. Acest observator a fost întemeiat în 1839 și înzestrat cu cele mai bune instrumente printre care și cel mai mare telescop din lume, din vremea aceea. Primul observator din Rusia fusese înființat de Petru cel Mare, tot în Leningrad, pe insula Vasilevski. Mal tirziu s-a dovedit că locul era neprielnic observațiilor și de aceea, pentru clădirea unui nou observator a fost aleasă colina Pulkovo, unde a lăsat multă lumină și alte condiții avantajoase.

În 1940, cînd în prezența delegațiilor de savanți din lumea întreagă a fost sărbătorit centenarul Observatorului de la Pulkovo, nimeni nu bănuia că după un an el va fi distrus cu sălbăcie de armatele hitleriste.

La începutul războiului o parte din instrumente au fost demontate și transportate la loc sigur. Cele mai mari telescoape n-au putut fi însă scoase și s-au păstrat doar lentilele. Pe ac, pe la Pulkovo, a trecut linia frontului.

După război, Observatorul a fost nu numai complet refăcut, dar și mult lărgit. În loc de 20 hectare, el ocupă acum 150 de hectare. Corpul principal e reînălțat în formele arhitecturii clasice rusești. Au fost instalate și vor mai fi instalate în următorii 2-3 ani, cele mai moderne aparate.

Observatorul s-a reînălțat în mod festiv în mai 1954. El are 8 secții: secția de astronomie fundamentală, care cupune hărți precise de stele; secția de cercetare a mișcărilor virtuților polare ale pământului; secția determinării timpului exact; secțiile de fizică a stelelor, fizică solară și astronomie fotografică; un mare atelier mecanic și optice unde se construiesc instrumentele astronomice, precum și secția nou înființată de radio-astronomie.

Telegrama adresată de N. A. Bulganin lui K. Adenauer

MOSCOW 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Excelenței sale
Doctorele KONRAD ADENAUER
Cancelarul Republicii Federale Germane

Bonn

Cu prilejul împlinirii a 80 de ani vă rog, d-le Cancelar federal, să primiți sincerele mele felicitări și urări de sănătate.

N. BULGANIN
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Parlamentul Iordaniei va continua să-și îndeplinească funcțiile

CAIRO 5 (Agerpres). — Presa relatează că tribunalul constituțional al Iordaniei a decis că hotărîrea fostului guvern Majali de a dizolva parlamentul este neconstituțională. În conformitate cu hotărîrea tribunalului constituțional, guvernul Hașim a hotărît să nu (înă noi alegeri parlamentare. Așa dar parlamentul anterior care se considera dizol-

vat prin decretul din 20 decembrie 1955 va continua să-și îndeplinească funcțiile.

În legătură cu aceasta ziarele scriu că actualul guvern al Iordaniei, condus de Hașim, urmează să demisioneze deoarece este un guvern provizoriu și singura sa sarcină era să (înă noi alegeri parlamentare.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Studentii indonezieni cer demisia guvernului Harahap

DJAKARTA 5 (Agerpres). — China Nouă transmite: Potrivit unei știri transmise la 3 ianuarie de agenția Antara, mișcarea progresistă a studenților din Indonezia a dat publicității o declarație în care cere publicarea imediată a rezultatelor alegerilor parlamentare și a celor

pentru Adunarea constituantă. Declarația dezaproabă politica actualului guvern și cere cabinetului Harahap să demisioneze. Organizația studențească sprijină organizarea unei conferințe a studenților din Asia și Africa.

Elevii și studenții din Taiwan sînt siliți să devină spioni

PEKIN 5 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarele din Taiwan relevă că Cian Kai-și silește pe studenții și elevii

din Taiwan și Quemoy să urmeze cursuri de spionaj.

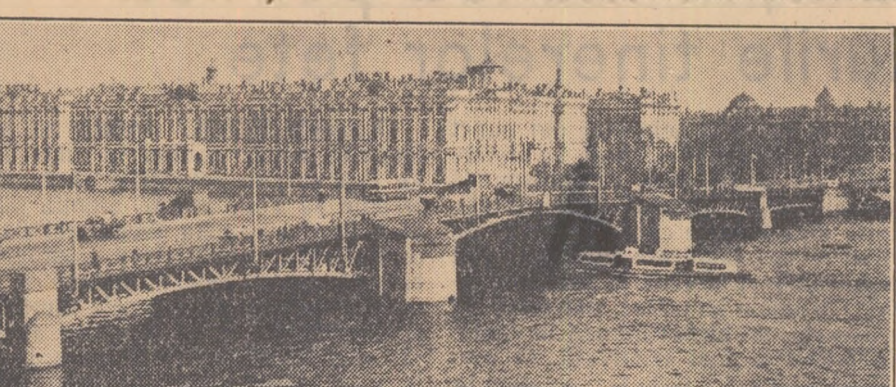
Peste 190 de elevi din Școala medie din Kanșan, studenții de la facultatea de agronomie din Kanșan și facultatea de tehnologie din Pintun urmează să fie trimiși „să lucreze pe continent”.

Toți elevii claselor superioare ale școlilor medii din Quemoy au fost „recruțați” în armată în organizația de spionaj condusă de Cian Kin-kuo, fiul lui Cian Kai-și. Această organizație are „comitete de lucru” și filiale în toate facultățile și școlile medii din Taiwan și Quemoy.

Serisoarea guvernului sudanez adresată secretariatului general al O. N. U.

CARTUM 5 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 5 ianuarie, la numai cîteva zile de la proclamarea independenței Sudanului, guvernul sudanez a adresat secretariatului general al Organizației Națiunilor Unite o scrisoare în care roagă să i se facă cunoscut măsurile necesare pentru punerea candidaturii Sudanului la O.N.U.

Pe de altă parte, guvernul sudanez a adresat secretariatului general al Ligii Arabe cererea ca la viitoare sesiune a Ligii să se înscrie candidatura Sudanului în Ligă.

În clădirea de pe malul Nevei a fostului palat de iarnă al țarilor, se află acum unele din cele mai bogate galerii de artă din lume — „Ermitaj”.

Unul dintre tinerii colaboratori ai Observatorului nu conduce prin pavilionul de lucru și prin expoziția pentru vizitatori. Putem vedea o serie de aparate foarte bine echipate — în mare parte opera colaboratorilor Observatorului. Iată de pildă un telescop solar foarte original construit de N. G. Ponomarev, cu care se obțin rezultate similare celor ce s-ar fi putut obține la un telescop cu o țevă de 90 metri lungime. Sau iată, într-un pavilion „țevă polară” cu ajutorul căreia se observă mișcarea axei pământului.

Cu multă părere de rău aflăm că nu ne putem distra privind cerul prin aceste ochiurile și minunate.

Nici noi nu ne uităm în ele, ne spune zimbînd călăuzul nostru.

Ei, nu vă uitați!... facem noi neîncredători.

Nu trebuie să vă mirați. Observațiile astronomice nu se mai fac de mult cu ochiul liber. Absolut totul se fotografiază cu ajutorul unor aparate microscopice, ceea ce dă posibilitatea să se facă observații de mil de ori mai ample și mai precise.

Și într-adevăr, vedem telescopul pentru observarea întregului cer, construit de D.D. Maxutov, care fotografiază stele cu o lumină de 30.000 de ori mai slabă decât se văd cu ochiul liber. Într-o altă sală vedem un aparat de observare a mișcărilor stelelor, în care ochiul omensc este înlocuit prin celula fotoelectrică, iar rezultatele observațiilor este imprimat automat cu ajutorul unui aparat telegrafic. Acul telegrafului (tăcăneste în permanență, aducînd Observatorului „cele mai noi știri” din partea stelelor îndepărtate. Tot în scopul de a obține o precizie maximă, prof. Subacev a construit un nou telescop a cărui țevă nu se mișcă, ci stă întinsă pe o poziție orizontală, învîlvă, primind razele transmise de corpurile cerești, reflectate printr-un sistem de oglinzi.

Trecem apoi, mișcîndu-ne prin sălile și pavilionale spațioase, privind cum se deschid automat platformele pentru a face loc țevilor ce se îndreaptă scrutețor spre bolta cerească. Cu multă emoție ne strîngem în jurul steli desenate pe podeaua de ciment a unei dintr-una. Pe aci trece meridianul de la Pulkovo, după care se orientează întreaga geodezie sovietică.

Korcinoi în fruntea turneului de șah de la Hastings

Turneul internațional de șah de la Hastings se apropie de sfîrșit. În runda a 7-a fruntașul clasamentului, Viktor Korcinoi, a jucat cu Golombek, campionul Angliei. Într-o apărare Indiana regelui, Korcinoi, cu albele, a lansat un atac puternic și la mutarea 30 Golombek s-a recunoscut învins.

O frumoasă partidă de atac a câștigat marele maestru Taimanov, în 27 de mutări, la campionul R. F. Germane, Darga.

Învins pe Corral, iar Persitz a câștigat la Penrose care a depășit timpul de gândire. Partida Fuller-Olafsson s-a întrerupt, campionul scandinav avînd un pion în plus cu șanse de câștig.

Olafsson a câștigat partida întreruptă cu Golombek și Persitz pe cea întreruptă cu Corral.

După 7 runde pe primul loc al clasamentului se află Korcinoi (U.R.S.S.) cu 5 1/2 puncte. Urmează Ivkov (R.P.F. Iugoslavia) — 5 puncte; Olafsson (Islanda) — 4 1/2 puncte și o partidă întreruptă; Taimanov (U.R.S.S.) și Darga (R. F. Germană) — 4 puncte; Persitz (Israel) — 3 puncte; Corral (Spania) și Penrose (Anglia) — 2 1/2 puncte; Fuller (Anglia) — 2 puncte și o partidă întreruptă; Golombek (Anglia) — 1 punct.

Turneu triunghiular de tenis de masă la Madras

La 4 ianuarie a luat sfîrșit la Madras turneul triunghiular internațional de tenis de masă la care au participat echipele selecționate ale R. P. Ungare, Indiei și Singapore-ului. Câștigînd cele două jocuri cu 3-1 în fața Indiei și Singapore-ului, echipa maghiară alcătuită din Ferenc Sido și Josef Koczian s-a clasat pe primul loc.

În preajma Jocurilor Olimpice de iarnă

La apropiatele Jocuri Olimpice de iarnă de la Cortina d'Ampezzo sportivii sovietici vor lua parte la competițiile de hochei, patinaj vitează, schi — probe nordice și alpine — și sărituri de la trambulină. Ei nu vor concura la bob și la patinaj artistic.

Echipa reprezentativă de hochei pe gheață a U.R.S.S. va fi alcătuită din jucătorii de la echipele din Moscova TSK-MO, Dinamo și Aripile Sovietelor. În cadrul pregătirilor pentru olimpiadă, hocheiștii sovietici au susținut numeroase întîlniri cu echipe din Anglia, Suedia, Elveția, Cehoslovacia și R. F. Germană.

În echipa sovietică de schi au fost selecționați fondisții Vladimir Kuzin, Pavel Kolcin, Valentina Tareva, Alexei Meliuhin și numeroși alții. Pînă la începerea olimpiadicii ei își vor continua antrenamentele în Elveția. Tot aici se află și echipa de schi alpin a U.R.S.S. în frunte cu Evghenia Sidorova și Alexandr Filatov.

La Moscova a avut loc de curînd concursul de selecție al patinatorilor la care au ieșit învingători Evghenia Grîșin, Iuri Mihailov, Boris Silkov și Vladimir Șilkovski. Echipa de patinaj vitează a U.R.S.S. se pregătește să plece în Elveția, în stațiunea de sporturi Davos, unde va avea loc la 18 ianuarie un concurs preolimpic.

Zilele trecute, a avut loc pe trambulina stațiunii de iarnă de la Garmisch Partenkirchen un concurs de selecție al echipei olimpice de sărituri în vederea Jocurilor Olimpice de la Cortina d'Ampezzo. Cel mai bun rezultat a fost înregistrat de cunoscutul schior din R. D. Germană, Harry Glass care a realizat 90,5 m. Pînă în prezent, cel mai bun rezultat german aparține schiorului Sepp Hohenleiter (R. F. Germană) care în 1954 reușise o săritură de 88,5 m.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Fintina din Bacșiar; Teatrul de Operă: Lăsați-mă să cînt; Municipal: Răzvan și Vidra; Național „I. L. Caragiale” (Sala Studio): Platon Greec; Studiul actorului de film „C. Nottara”; Patriotică: romîni; Armatei (Magheru): La ora 6; Armatei (13 Sept.): Fintina Blănduziei; Tineretului: Zorile Parisului; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Sluga la doi stăpîni; Ansamblul de Estradă: Călătorie pe note; Cercul de Stat orle 16: „Vacanța lui Nicușor”, orle 20,30: „Artă mamei!”.

CINEMATOGRAFIE: Patria, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, 8 Martie: Stele pe aripi; Republica, București, Gh. Doja, Libertății; Alarmă în munți; completeare: Surubul lui Marinică; Magheru, I. C. Firmu: Jan Hus; Maxim Gorki, Timpuiri Noi: Spectacol de varietăți; Povestea unei sănule; Nădrăvăniile unui păpuș; Lumina, Popula: Vinătoarea de crab; Central, Olga Bancic, V. Alexandri: Giuseppe Verdi; Filmul Sirbu: S-a cunoscut într-o trăsătură; Victoria, Al Sahia: Donnișoara de Scuder; Tineretului: Bancnota de 1.000.000 de lire sterline; Al. Popov: Lecția vieții; Grivița: Fanfan la Tulipe; Vasile Roață: Portul din nord; Cultural: Maclovăia; Unirea: Arberg-Express; București, oraș înflorit; C. David: Tăunul.

Un oraș al culturii

Scrisoare din U. R. S. S.

Faima și tradiția culturală a Leningradului sînt bine cunoscute. Puține orașe din lume se pot mîndri de a fi fost leagănul și căminul așilor genii ale științei, artei și literaturii. Acți au lucrat savanți ca M. V. Lomonosov, D. I. Mendeleev, A. M. Butlerov, I. M. Seceonov, I. I. Mecinikov, A. S. Popov, I. P. Pavlov; democrații revoluționari B. I. Belki, Cernisevski, Dobrolubov; marii scriitori Radicev, Puschin, Lermontov, Gogol, Taras Sevcenko, Turgheniev, Nekrasov, Salțicov-Șcedrin, Gorki, Malakovskii; compozitorii Glinka, Cealkovski, Balakirev, Borodin, Musorgski, Rimski-Korsakov, Glazunov; artiștii plastici Suricov, Șişchin, Repin și mulți alții.

Astăzi, Leningradul are circa 200 Institute de cercetări științifice, 60 muzee, nenumărate biblioteci, săli, de spectacole și case de cultură. Zi de zi se lărgesc rețeaua de televiziune a orașului. În cluburi, case de cultură, cămine studențești, ca și în locuințele multor familii sovietice se găsește cine a televizor. Postul de televiziune din Leningrad transmite zilnic 2-3 filme de scurt metraj, un film artistic de lung metraj sau o piesă de teatru, conferințe, concerte, spectacole de amatori etc. Recent la Leningrad s-a deschis primul cinematograful în relief și în curînd se vor construi cinematografe cu ecran lat.

ÎN IMPARAȚIA CĂRȚILOR

În plin centru al Leningradului, pe Nevski Prospect se află o clădire impunătoare, de piatră, care se numește Biblioteca de Stat „Salțicov-Șcedrin”. Parcă nici n-ai crede, pășind pragul și părăsind zgomotul de afară, că vei găsi înăuntrul o asemenea oază a liniștii și muncii intelectuale. Biblioteca are săli largi cu sute de locuri și un fond de cărți — în toate limbile pămîntului — de a dreptul impresionant. În interiorul clădirii există bufet și restaurant, astfel, încît unui cercetător, intrînd în bibliotecă, la ora 9 dimineața, nu o mai părăsește pînă la 11 seara.

Acti se organizează regulat conferințe, cicluri de lecții, expoziții pe diverse teme. Există o secție de nouăți, unde sînt permanent expuse cărțile noi intrate în bibliotecă. Publicul obișnuiește la bibliotecii nu

ultă să viziteze săptămînal sectorul de nouăți, care-l ajută să fie la curent cu tot ce apare mai important în lumea întreagă — de la „Enciclopedia americană” pînă la ultimele lucrări istorice apărute în India, tratate și studii de energetică engleze sau reviste și cărți literare din țările de democrație populară.

În acest oraș, unde fiecare instituție de cultură are o istorie îndelungată și glorioasă, bibliotecile își au trecutul lor demn de povestit. Putem afla astfel că acti „Salțicov-Șcedrin” — cea mai mare bibliotecă a Leningradului — a studiat zile întregi Lenin, în tinerețe.

Cea mai veche bibliotecă publică a orașului e însă Biblioteca Academiei de Științe a U.R.S.S. Ea a fost înființată în anul 1714, printr-un ucaz al lui Petru I. Unul dintre sprijinitorii activi ai bibliotecii a fost Lomonosov, care o frecventa adesea. De-a lungul celor aproape două veacuri și jumătate de existență, biblioteca a luat o dezvoltare uriașă. Ea face schimb de cărți cu 2703 biblioteci și instituții din toate colțurile lumii. Biblioteca Academiei de Științe a U.R.S.S. e deservită de un personal alcătuit din 380 de persoane dintre care 225 au studiul superior. Printre aceștia se află un doctor în științe și 16 candidați în științe.

Acest imperiu al cărților nu și-a închis porțile nici chiar în perioada asediului Leningradului. Între zidurile sale munca științifică a continuat. E drept că războiul a cerut și bibliotecii jertfe sale. Putem vedea acți cărți ciuruite de schijele obuzelor fasciste.

Dar tot așa cum cărțile au ajutat și ajută omenii să se elibereze, să lupte și să învingă, la rîndul lor oamenii ajută cărților să se păstreze și să se refacă. În cadrul Bibliotecii Academiei de Științe funcționează un adevărat spital al cărților. Acest „spital” dispune de un laborator de conservare și restaurare a documentelor precum și de o secție de igienă a cărții.

Biblioteca deține numeroase materiale vechi, de un mare interes istoric și științific. Unele dintre acestea au fost deteriorate de vreme, sub acțiunea factorilor fizico-chimici, insecte etc. Cu ajutorul micro-fotografiilor, fotografiilor cu raze infraroșii, ultraviolete, analizei luminiscente și altor procedee, manuscrisele sau

„Scinteia tineretului”
Pag. 4-a 6 ianuarie 1956